

بررسی اثر فرایند رشد جبرانی بر ترکیبات لاشه پروتئین، چربی، خاکستر، رطوبت در ماهی قزل آلای رنگین کمان (*Oncorhynchus mykiss*)

روح الله رحیمی*(۱)، مهرداد فرهنگی(۲)، فاطمه رضائی(۳)، محمد رضا کویی(۴)، افشین افضلی(۵)، علی صدوق نیری(۶)

و ۶ گروه شیلات، دانشکده علوم دریایی، دانشگاه دریانوری و علوم دریایی چابهار، چابهار، چابهار، ۵۶۴۹۹-۹۹۷۱۷، ایران.

پست الکترونیکی مسئول مقاله: r Rahimi6083@yahoo.com

در این تحقیق اثر چهار رژیم غذاده‌ی بر ترکیبات لاشه در دوران فرآیند رشد جبرانی مورد مطالعه قرار گرفت. این تحقیق در قالب ۴ تیمار و ۳ تکرار بصورت کاملاً تصادفی به مدت ۶۵ روز انجام شد. در این تحقیق از تعداد ۲۳ عدد ماهی قزل آلاینگین کمان در هر واحد پرورشی با میانگین \pm انحراف معیار $42,19 \pm 47,19$ گرم استفاده گردید. تیمارها به ترتیب عبارت‌بودند از: تیمار A: شاهد، با غذاده‌ی بطور مداوم. تیمار 4: B: هفته گرسنگی و ۵ هفته غذاده‌ی مجدد. تیمار 3: C: هفت‌هگرسنگی و ۵ هفته غذاده‌ی مجدد، تیمار 2: D: هفته گرسنگی و ۵ هفته غذاده‌ی مجدد. غذاده‌ی در حد اشتها و دو بار در روز صورت پذیرفت. در این تحقیق شاخصهای ضریب رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی، درصد مصرف غذای روزانه، ترکیبات مختلف لاشه از جمله پروتئین، چربی، خاکستر و رطوبت اندازه گیری گردیدند. نتایج مربوط به ترکیبات لاشه در ابتدای آزمایش، انتهای گرسنگی و غذاده‌ی مجدد پروتئین و چربی در انتهای گرسنگی در تیمارهای گرسنگی بیشتر از گروه شاهد بود ($P < 0,05$). اما میزان چربی در تیمارهای گرسنگی کمتر از گروه شاهد بود. میزان خاکستر میان تیمارها تفاوت‌نداشت ($P < 0,05$). نتایج مربوط به ترکیبات لاشه در انتهای غذاده‌ی مجدد هیچ گونه تفاوتی را مابین تیمارها نشان نداد. نتایج این تحقیق نشان داد که دوران غذاده‌ی مجدد می‌تواند منجر به تغییرات در ترکیبات لاشه شود ام این تغییرات در انتهای دوران غذاده‌ی مجدد منجر به تفاوتی میان تیمارهای به کار گرفته شده نشد. پیشنهاد می‌شود در مطالعات انتیتیمارهای متعددی از محرومیت غذایی و غذاده‌ی مجدد بکار گرفته شود تا بتوان تیمارهای بیشتری را مورد بررسی قرار دادتا به نتایج کاملتری پی برد.

کلمات کلیدی: رشد جبرانی، ترکیبات لاشه، ضریب رشد ویژه، ضریب تبدیل غذایی، قزل آلای رنگین کمان